

bron: www.deredactie.be (door Kevin Calluy)

“De eerste nacht heb ik gehuild in het park. Ik besepte dat ik wél naar huis kon.”

Het Eén-programma “Ook getest op mensen” is nagegaan wat mensen nodig hebben om gelukkig te zijn. Bij wijze van experiment vroegen ze aan zanger Helmut Lotti om 48 uur als dakloze in Brussel te leven. Zonder geld, vermomd, alleen gewapend met een slaapzak en gerafelde kleren.

Helmut Lotti bracht het experiment tot een goed einde, maar het liet wel zijn sporen na. “Ik ben een sportieve mens, ik sport heel veel, maar na 48 uur buiten was ik gesloopt en ik ben nog steeds (na 2 weken) niet volledig hersteld.”

Vooral emotioneel viel het experiment zwaar. “Ik kwam in een emotionele rollercoaster terecht”, zei Lotti in “Ook getest op mensen”. “De eerste nacht heb ik gehuild in het park. Ik besepte dat ik straks naar huis kon, waar er iemand aan mij dacht, maar dat aan die andere daklozen waarschijnlijk niemand dacht.”

“Het ergste was de doelloosheid. Eens ik eten had gevonden, had ik geen doel meer.

Niemand wil met je praten en iedereen denkt dat je een besmettelijke ziekte hebt. We leven met heel veel mensen samen, maar eigenlijk leven we vooral naast elkaar.”

Toch had volgens Lotti het experiment langer moeten duren. “48 uur was eigenlijk te kort. De

"Na 48 uur als dakloze was ik gesloopt"

echte ellende moest -denk ik- nog beginnen. Nog 2 dagen buiten en ik had het echt geweten", besluit Lotti.